

Kunst van Manie en Depressie

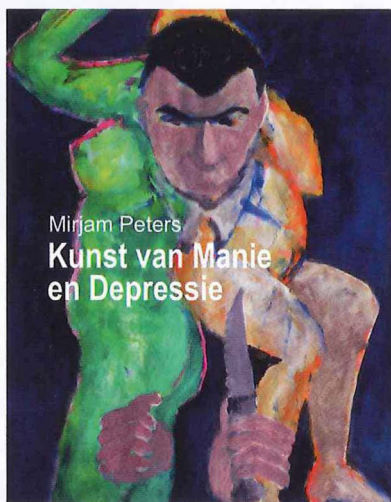
'Ervaring in(tens) beeld'

Auteur

Mirjam Peters
www.mirjampeters.nl

Zes jaar geleden kreeg ik officieel de classificatie bipolaire stoornis. Daarna ben ik alles aan literatuur over deze aandoening gaan lezen waarop ik mijn handen kon leggen. Ervaringsverhalen hadden mijn voorkeur, want de behoefte aan herkenning was enorm. Vooral ervaringsverhalen over herstel of over dat je toch echt een vol leven kan leiden met deze bijzondere aandoening. Wat de bipolaire stoornis voor mij is.

Dat waren lees-, les- en leerboeken. En nog steeds pak ik graag zo nu en dan een ervaringsboek op. Toen kwam enkele weken geleden een heel ander boek op mijn pad. Namelijk dat van Mirjam Peters, het boek 'Kunst van Manie en Depressie'. Mirjam benaderde mij zelf en wilde mij haar boek laten zien. We spraken af, en ze nam het boek mee. Terwijl ik er aandachtig doorheen bladerde vertelde ze ... maar woorden bleken niet nodig. Mirjams boek is er een van beelden. Beelden van haar manies, beelden van haar depressies en beelden van pril herstel.

De titel heeft het over 'kunst', maar Mirjam kijkt daar zelf toch iets anders tegenaan. "Zoals jij schrijft, zo teken en schilder ik. Dit is mijn dagboek, maar dan in beelden." Kunst of geen kunst, ik ervaar het als een kunst wanneer de ander haar beelden van háár reis, mij mijn reis zo intens laten voelen. Zonder een enkel of slechts met een enkel woord. Hier valt het gezegde 'een beeld zegt meer dan 1.000 woorden' meer dan op z'n plek.

Nu zit ik thuis en blader er opnieuw doorheen. Denkend aan Mirjams verhaal, hoe ze haar manies en haar depressies door de jaren heen heeft vastgelegd. Verhalen die zijn thuisgekomen in dit zo ongelofelijk bijzondere ervaringsboek. Opnieuw beleef ik door haar beelden mijn reis, mijn episodes, mijn eenzaamheid,

mijn onrust, mijn 'natural skyhighs', en dat hobbelige prille herstel. In kleur soms fel en soms gedempt, figuratief en ook abstract. Alles voelt 'spot on' omdat het zo het 'algemeen herkenbare' van de bipolaire stoornis raakt.

De manies zijn kleurrijk, sensueel, vrouwelijk en uitdagend en grenzeloos. Iedere kleur, iedere vorm en detail vertelt, fluistert en schreeuwt het uit. De depressies zijn wezenloos, abstract en ook weer niet, kleur - geen kleur, storm - geen storm. Een verlangen naar eruit stappen is er ook. Stil terwijl ik de beelden lees. Dan dat prille herstel, je bent niet hersteld als de depressie voorbij is. Ook dat is een reis. Voorzichtig. Van heel voorzichtig optimisme. Ervaring in(tens) beeld dat is 'Kunst van Manie en Depressie'.

Dit boek beneemt me ieder denkbaar woord, en laat me duikelen in en door al mijn eerdere gevoelens gedurende mijn eigen episodes. Ik pink een traan weg, en leg dit indrukwekkende ervaringsboek voor even opzij om er deze woorden aan te wijden. Een aanrader dus!

Maaïke van der Werff